

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Ενενήντα Επτά

Η Τριπλή Εφαρμογή του Ηλία: Αποκαλύπτοντας τις Προφητικές Δυναμικές της Αντιπαράθεσης της Σύγχρονης Βαβυλώνας

Jeff Pippenger
2024-02-29

Η τριπλή εφαρμογή του Ηλία αντιπροσωπεύει τα εξωτερικά στοιχεία του Ηλία των εσχάτων ημερών. Ο Ηλίας αντιπροσωπεύει έναν άνθρωπο, αλλά και ένα κίνημα ανθρώπων. Το κίνημα των ανθρώπων που συντάσσονται με τον αγγελιοφόρο Ηλία εξάγεται από την κατάσταση και την εμπειρία που αντιπροσωπεύονται από τη Λαοδίκεια.

Και προσήλθεν ὁ Ἡλίας πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ εἶπεν· Ἔως πότε χωλανεῖτε μεταξύ δύο φρονημάτων; ἐὰν ὁ Κύριος ἢ Θεός, ἀκολουθεῖτε αὐτῷ· ἐὰν δὲ ὁ Βάαλ, τότε ἀκολουθεῖτε αὐτῷ. Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον. Τότε εἶπεν ὁ Ἡλίας πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ, μόνον ἐγώ, ἀπελείφθην προφήτης τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ προφῆται τοῦ Βάαλ εἰσὶ τετρακόσιοι πενήκοντα ἄνδρες. Γ΄ Βασιλειῶν 18:21, 22.

Εἴτε στο κίνημα του πρώτου εἴτε του τρίτου αγγέλου, ὅσοι ενώθηκαν με τον αγγελιοφόρο εκείνης της περιόδου εἴτε ἐξήχθησαν ἀπὸ την ιστορία που αντιπροσωπεύεται ἀπὸ την ἐκκλησία των Σάρδεων εἴτε ἀπὸ την ἐκκλησία της Λαοδίκειας. Καθεμία ἀπὸ αὐτὲς τις ἐκκλησίες ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ το ἐρώτημα του Ηλία, ὡς πρὸς το μέχρι πότε ὁ λαὸς θα χωλαίνει μεταξύ δύο φρονημάτων. Τα δύο φρονήματα μεταξύ των οποίων χωλαίνουν ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ την «διαμάχη» του Αββακούμ. Η «διαμάχη» του δευτέρου κεφαλαίου του Αββακούμ εἶναι διαμάχη μεταξύ ὀρθῆς ἢ ἐσφαλμένης μεθοδολογίας. Ὁ λαὸς που ὑπάρχει ὅταν φθάνει ὁ καιρὸς της διαμάχης, εἴτε στη Μιλλεριτική ιστορία εἴτε στην ιστορία των εσχάτων ημερῶν, εἶναι ἀβέβαιος ὡς πρὸς το ἀν πρέπει να κατέβει ἀπὸ τον φράκτη, καὶ, ἀν ναι, εἶναι ἀβέβαιος ὡς πρὸς το σε ποια πλευρὰ του φράκτη πρέπει να κατέβει. Γι' αὐτὸ δεν ἀποκρίνεται οὔτε λέξη.

Ὁ Κύριος ὅρισε μια δοκιμασία στην ιστορία του πρώτου καὶ στην ιστορία του τρίτου αγγέλου, ἡ οποία θα φανέρωνε ἀν ἡ μία πλευρὰ της διαμάχης, ἐκπροσωπούμενη ἀπὸ τὴ θεολογικὴ μεθοδολογία του ἀποστατημένου Προτεσταντισμοῦ, ἢ ἡ μεθοδολογία των κανόνων της προφητικῆς ἐρμηνείας του Miller, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων που υιοθετήθηκαν ἀπὸ το Future for America, ἦταν το πραγματικὸ μήνυμα της ὀψιμης βροχῆς. Ἡ δοκιμασία του Ὅρους Κάρμηλος, ἡ οποία πρόκειται να ἀρχίσει με τον προσεχὴ νόμο της Κυριακῆς στις Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἀπαιτεῖ να προσδιορίσει ὁ Θεὸς ποῖος εἶναι ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς αγγελιοφόρος Του, ὅπως ἐπράξε με τον Ηλία καὶ στην ιστορία των Μιλλεριτῶν του 1844. Ὅπως με τον Ηλία, καὶ με ἐκείνους που παρακολουθοῦσαν ἀλλὰ δεν ἦταν πρόθυμοι να λάβουν θέση, ἡ μεθοδολογία ἐπιβεβαιώθηκε καὶ θα ἐπιβεβαιωθεῖ ἀπὸ τις ἐκπληρώσεις δημόσιων προφητειῶν.

«Οἱ προφητεῖες του Δανιήλ καὶ του Ἰωάννη πρέπει να γίνουν κατανοητές. Ἐρμηνεύουν ἡ μία τὴν ἄλλη. Προσφέρουν στον κόσμον ἀλήθειες τις οποίες ὁ καθένας οφείλει να κατανοεῖ. Αὐτὲς οἱ προφητεῖες πρέπει να ἀποτελοῦν μαρτυρία στον κόσμον. Με τὴν ἐκπλήρωσή τους κατὰ τις ἐσχάτες αὐτὲς ἡμέρες, θα ἐρμηνεύσουν οἱ ἴδιες τον εαυτὸ τους.» Kress Collection, 105.

Όταν κατέβηκε φωτιά και κατέφαγε την προσφορά του Ηλία, ο Θεός επιβεβαίωσε σε εκείνους που παρακολουθούσαν σιωπηλά ότι ο Ηλίας ήταν ο αντιπρόσωπός Του· αλλά τότε ήταν πλέον πολύ αργά για τον Αχαάβ, την Ιεζάβελ και τους ψευδοπροφήτες της. Αυτό συνέβη επίσης πριν από την 22α Οκτωβρίου 1844 στην ιστορία των Μίλλεριτών, και θα συμβεί ξανά πριν από τον νόμο της Κυριακής που σύντομα έρχεται, ο οποίος προτυπώνεται από την 22α Οκτωβρίου 1844. Δυστυχώς, όσοι περιμένουν έως εκείνο το γεγονός για να αποφασίσουν, θα έχουν ήδη, από αθέτηση, αποφασίσει υπέρ της εσφαλμένης πλευράς του ζητήματος. Η εκλογή του αγγελιοφόρου του Ηλία πρέπει να προηγηθεί της αντιπαράθεσής του με τον Αχαάβ, την Ιεζάβελ και τους ψευδοπροφήτες της. Αφού η επιβεβαίωση ολοκληρώθηκε με το ότι η φωτιά κατέφαγε την προσφορά του Ηλία, ο Ηλίας έσφαξε τους ψευδοπροφήτες.

Ο ψευδοπροφήτης είναι η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, και τερματίζει την κυριαρχία του ως έκτη βασιλεία στον νόμο της Κυριακής που πρόκειται σύντομα να επιβληθεί, όπου ο Ηλίας κατέσφαξε τους ψευδοπροφήτες. Κατόπιν τούτου άρχισε η πλήρης έκχυση της βροχής. Στην ιστορία του Μίλλερισμού, ο αγγελιαφόρος και το μήνυμά του προσδιορίστηκαν σε αντιδιαστολή προς εκείνους οι οποίοι, μέσα στο συγκεκριμένο πλαίσιο, άρχισαν να εκπληρώνουν τον ρόλο τους ως αποστατικός Προτεσταντισμός (ο οποίος είναι ο ψευδοπροφήτης της μαρτυρίας του Ηλία), και ως μία από τις τρεις δυνάμεις που οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα. Ο Θεός όρισε ώστε, μετά την 22α Οκτωβρίου 1844, το νεοαναγνωρισμένο αληθινό προφητικό κίνημα να ολοκληρώσει το έργο Του επί της γης, αλλά το κίνημα μεταβλήθηκε σε Λαοδίκεια και λίγο αργότερα έπαυσε να είναι «κίνημα», επειδή έγινε νομικά αναγνωρισμένη Εκκλησία.

Με αυτά τα στοιχεία του πρώτου Ηλία κατά νου, θα εξετάσουμε τώρα τα προφητικά χαρακτηριστικά του δευτέρου Ηλία, με σκοπό να προσδιορίσουμε και να θεμελιώσουμε ποιος είναι ο τρίτος Ηλίας των εσχάτων ημερών. Ο Ιησούς προσδιόρισε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή ως εκείνον που εκπλήρωσε την τελευταία προφητεία της Παλαιάς Διαθήκης.

Ιδού, εγώ αποστέλλω προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην πριν έλθη η μεγάλη και φοβερή ημέρα του Κυρίου· και αυτός θέλει επιστρέψει την καρδίαν των πατέρων προς τα τέκνα, και την καρδίαν των τέκνων προς τους πατέρας αυτών, μήποτε έλθω και πατάξω την γην με ανάθεμα. Μαλαχίας 4:5, 6.

Μολονότι ο Ιησούς προσδιόρισε τον Ιωάννη ως τον Ηλία που επρόκειτο να έλθει, ο Ιωάννης δεν εκπλήρωσε πλήρως όλα τα στοιχεία της προφητείας περί του Ηλία που θα ερχόταν, διότι ο τρίτος και τελευταίος Ηλίας έρχεται πριν από τη μεγάλη και φοβερή ημέρα του Κυρίου, η οποία είναι ο καιρός των Επτά Τελευταίων Πληγών, που καταλήγουν στη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Εντούτοις, ο Ιωάννης υπήρξε ο δεύτερος Ηλίας, και η μαρτυρία του, σε συνδυασμό με τον πρώτο Ηλία, προσδιορίζει και εδραιώνει τον τρίτο και τελευταίο Ηλία.

Όπως ο Ηλίας ήλθε αντιμέτωπος με μια τριπλή αναπαράσταση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτου της σύγχρονης Βαβυλώνας, έτσι και ο Ιωάννης ήλθε αντιμέτωπος με μια ρωμαϊκή εξουσία (Ηρώδης), μια ακάθαρτη γυναίκα (Ηρωδιάς) και την κόρη της (Σαλώμη). Το Όρος Κάρμηλος προτυποποιούσε την 22α Οκτωβρίου 1844, η οποία με τη σειρά της αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Κατά την κρίση του νόμου της Κυριακής

πραγματοποιείται η τριπλή ένωση.

«Με το διάταγμα που θα επιβάλει την εγκαθίδρυση του Παπισμού κατά παράβαση του νόμου του Θεού, το έθνος μας θα αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Όταν ο Προτεσταντισμός εκτείνει το χέρι του πέρα από το χάσμα για να πιάσει το χέρι της Ρωμαϊκής εξουσίας, όταν απλωθεί πάνω από την άβυσσο για να σφίξει τα χέρια με τον Πνευματισμό, όταν, υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ένωσης, η χώρα μας αποκηρύξει κάθε αρχή του Συντάγματός της ως προτεσταντική και δημοκρατική κυβέρνηση και προβεί σε μέτρα για τη διάδοση των παπικών ψευδών και πλανών, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε ότι έχει έλθει ο καιρός για το θαυμαστό έργο του Σατανά και ότι το τέλος είναι κοντά». Testimonies, τόμος 5, 451.

Στην ιστορία του Ηρώδη, διαπιστώνουμε ότι, ως αντιπρόσωπος της ειδωλολατρικής Ρώμης, είναι αντιπρόσωπος των «δέκα βασιλέων» της ειδωλολατρικής Ρώμης, και επομένως συμβολίζει τους δέκα βασιλείς της Αποκάλυψης δεκαεπτά, οι οποίοι δίνουν τη βασιλεία τους στην πόρνη για μία ώρα. Ο Ηρώδης προτυπωνόταν από τον Αχαάβ. Αμφότεροι είχαν συνάψει γάμους παράνομους. Στον Αχαάβ, ο οποίος ήταν από τον Ισραήλ, απαγορευόταν να νυμφευθεί γυναίκα που δεν ήταν Ισραηλίτισσα, και ο Ηρώδης είχε πάρει τη γυναίκα του αδελφού του για να την νυμφευθεί. Η πορνεία της πόρνης της Τύρου και της Βαβυλώνας με τους βασιλείς της γης παριστάνεται από την παράνομη σχέση του Αχαάβ και του Ηρώδη με την Ιεζάβελ και την Ηρωδιάδα.

Η αντιπαράθεση στο Όρος Κάρμηλος με τον Αχαάβ παριστάνεται ως εορτασμός γενεθλίων για τον Ηρώδη. Κατά τον νόμο της Κυριακής, οι Ηνωμένες Πολιτείες παύουν να είναι το έκτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας, και οι δέκα βασιλείς γίνονται το έβδομο βασίλειο. Κατά τα γενέθλιά τους ως έβδομο βασίλειο, ο Ηρώδης, σε ένα μεθύσιο συμπόσιο, συμφωνεί να δώσει έως και το ήμισυ του βασιλείου του στη Σαλώμη, την κόρη της Ηρωδιάδας. Οι δέκα βασιλείς συμφωνούν να δώσουν τη βασιλεία τους στο θηρίο, και το πράττουν αυτό, διότι έχουν εξαπατηθεί από τον ψευδοπροφήτη (τις Ηνωμένες Πολιτείες) και είναι πνευματικώς «μεθυσμένοι».

Στο Όρος Κάρμηλος οι ψευδοπροφήτες χόρευαν όλη την ημέρα σε μια προσπάθεια να εξαπατήσουν, και στο γενέθλιο συμπόσιο του Ηρώδη η Σαλώμη, η θυγατέρα της Ηρωδιάδος, εκτέλεσε έναν χορό για να εξαπατήσει τον μεθυσμένο βασιλέα. Με τον τρόπο αυτόν η θυγατέρα της Ηρωδιάδος εξασφάλισε την εξουσία του Αχαάβ να θανατώσει τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Κατά τον κυριακάτικο νόμο στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα εξαπατήσουν ολόκληρο τον κόσμο ώστε να αποδεχθεί μια παγκόσμια εικόνα του θηρίου, η οποία συνίσταται σε ένα βασίλειο που είναι κατά το ήμισυ εκκλησιαστική εξουσία και κατά το ήμισυ κρατική εξουσία. Η εξαπάτηση του κόσμου από τις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες είναι ο ψευδοπροφήτης της τριπλής ενώσεως, προεικονίστηκε από τον χορό των προφητών της Ιεζάβελ και από τη θυγατέρα της Ιεζάβελ (Σαλώμη), διότι η Ιεζάβελ είναι ο Καθολικισμός και οι θυγατέρες της είναι ο αποστάτης Προτεσταντισμός (ως Σαλώμη).

Ο διωγμός αρχίζει με τον προσεχή νόμο της Κυριακής, ο οποίος συνεπάγεται θάνατο, όπως παριστάνεται από την αφαίρεση της κεφαλής του δεύτερου Ηλία και την τοποθέτησή της σε κάνιστρο για τον παπισμό, ο οποίος παριστάνεται από την Ηρωδιάδα. Στο σημείο εκείνο το θανατηφόρο τραύμα του παπισμού έχει θεραπευθεί πλήρως, δεν είναι πλέον λησμονημένος, και η όψιμη βροχή εκχύνεται χωρίς μέτρο, καθώς υψώνεται το λάβαρο των εκατόν σαράντα τεσσάρων

χιλιάδων. Στο σημείο εκείνο το Ισλάμ του τρίτου Ουαί πλήττει, και αρχίζει η προοδευτική κρίση της μεγάλης πόρνης, η οποία κάθεται επάνω σε πολλά ύδατα. Η κρίση της διπλασιάζεται.

Και ήκουσα άλλην φωνήν εκ του ουρανού, λέγουσαν· Εξέλθετε εξ αυτής, ο λαός μου, διά να μη συγκοινωνήσητε εις τας αμαρτίας αυτής, και διά να μη λάβητε εκ των πληγών αυτής. Διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ο Θεός ενεθυμήθη τας ανομίας αυτής. Απόδοτε εις αυτήν καθώς και αυτή απέδωκεν εις εσάς, και διπλασιάσατε εις αυτήν διπλά κατά τα έργα αυτής· εν τω ποτηρίω το οποίον εγέμισεν, γεμίσατε εις αυτήν διπλά. Αποκάλυψις 18:4-6.

Η κρίση της είναι διπλή, διότι δεν είχε ακόμη κριθεί για τους φόνους που διέπραξε κατά τους Σκοτεινούς Αιώνες από το έτος 538 έως το 1798. Στην πέμπτη σφραγίδα, εκείνοι τους οποίους η παποσύνη είχε φονεύσει παρουσιάζονται συμβολικά κάτω από το θυσιαστήριο, ζητώντας πότε ο Θεός θα κρίνει την πόρνη της Ρώμης, και τους λέγεται να αναπαυθούν στους τάφους τους, έως ότου συμπληρωθεί μια δεύτερη ομάδα μαρτύρων, οι οποίοι πρόκειται να φονευθούν καθώς και εκείνοι είχαν φονευθεί. Όταν έλθει η κρίση της, είναι διπλή, διότι θα έχει φονεύσει δύο φορές τον πιστό λαό του Θεού.

Και όταν ήνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, είδον υποκάτω του θυσιαστηρίου τας ψυχάς των εσφαγμένων διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν την οποίαν είχαν· και έκραζαν μετά φωνής μεγάλης, λέγοντες· Έως πότε, Δέσποτα άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και δεν εκδικείς το αίμα ημών από τους κατοικούντας επί της γης; Και εδόθησαν εις έκαστον αυτών στολαί λευκαί· και ερρέθη προς αυτούς να αναπαυθώσιν έτι ολίγον καιρόν, έως ου συμπληρωθώσι και οι σύνδουλοι αυτών και οι αδελφοί αυτών, οι μέλλοντες να θανατωθώσι καθώς και αυτοί. Αποκάλυψις 6:9-11.

Η Αδελφή White τοποθετεί το χωρίο περί των μαρτύρων της πέμπτης σφραγίδας στον νόμο της Κυριακής, όπου το άλλο ποίμνιο του Θεού καλείται να εξέλθει από τη Βαβυλώνα, το οποίο είναι το συμπόσιο γενεθλίων του Ηρώδη, όταν οι δέκα βασιλείς συμφωνούν να δώσουν τη έβδομη βασιλεία τους στην όγδοη βασιλεία, η οποία είναι εκ των επτά.

«Όταν ανοίχθηκε η πέμπτη σφραγίδα, ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής είδε σε όραμα κάτω από το θυσιαστήριο την ομάδα εκείνων που θανατώθηκαν για τον Λόγο του Θεού και τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού. Έπειτα ακολούθησαν οι σκηνές που περιγράφονται στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, όταν εκείνοι που είναι πιστοί και αληθινοί καλούνται να εξέλθουν από τη Βαβυλώνα. [Αποκάλυψη 18:1-5, παρατίθεται.]» Manuscript Releases, τόμος 20, σ. 14.

Εκείνοι που καλούνται να εξέλθουν από τη Βαβυλώνα αποτελούν τη δεύτερη ομάδα μαρτύρων, οι οποίοι φονεύονται από τον παπισμό, όπως η Ηρωδιάδα έκανε στον δεύτερο Ηλία. Η Αδελφή White τοποθετεί επίσης την πέμπτη σφραγίδα στο άνοιγμα της τελικής σφραγίδας.

«“Και ότε ήνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, είδον υποκάτω του θυσιαστηρίου τας ψυχάς των εσφαγμένων διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν, την οποίαν εκράτουν· και έκραζαν μετά φωνής μεγάλης, λέγοντες· Έως πότε, Δέσποτα, άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και δεν εκδικείς το αίμα ημών από των κατοικούντων επί της γης; Και εδόθη εις έκαστον εξ αυτών στολή λευκή [Ανεκηρύχθησαν καθαροί και άγιοι]· και ερρέθη προς αυτούς να αναπαυθούν έτι

ολίγον καιρόν, έως ου συμπληρωθώσι και οι σύνδουλοι αυτών και οι αδελφοί αυτών, οι μέλλοντες να φονευθούν καθώς και αυτοί” [Αποκάλυψις 6:9–11]. Εδώ παρεστάθησαν εις τον Ιωάννη σκηνές αι οποίαι δεν ήσαν τότε πραγματικότης, αλλά εκείνα τα οποία επρόκειτο να υπάρξουν εις μελλοντικήν χρονικήν περίοδον.»

«Η Αποκάλυψις 8:1–4 παρατίθεται.» Manuscript Releases, τόμος 20, 197.

Οι προσευχές εκείνων που φονεύθηκαν από τον παπισμό κατά τη διάρκεια των Σκοτεινών Αιώνων «ενθυμούνται» κατά το άνοιγμα της «εβδόμης σφραγίδος», γεγονός που προσδιορίζει ότι η «εβδόμη σφραγίς» ανοίγεται κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, διότι εκεί είναι που ο Θεός ενθυμείται τας ανομίας αυτής.

Και ήκουσα άλλην φωνήν εκ του ουρανού, λέγουσαν: Εξέλθετε εξ αυτής, ο λαός μου, διά να μη γίνετε κοινωνοί των αμαρτιών αυτής, και διά να μη λάβετε εκ των πληγών αυτής. Διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ο Θεός ενεθυμήθη τας ανομίας αυτής. Αποδώσατε εις αυτήν καθώς και αυτή απέδωκεν εις εσάς, και διπλασιάσατε εις αυτήν διπλά κατά τα έργα αυτής· εν τω ποτηρίω, το οποίον εγέμισεν, γεμίσατε εις αυτήν διπλούν. Αποκάλυψις 18:4–6.

Ο πρώτος Ηλίας μαρτυρεί για την αντιπαράθεση που λαμβάνει χώρα μεταξύ των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων και της τριπλής ενώσεως, η οποία οδηγεί τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα κατά τις έσχατες ημέρες. Ο δεύτερος Ηλίας (Ιωάννης ο Βαπτιστής) επαναλαμβάνει και διευρύνει τη μαρτυρία του πρώτου Ηλία και μαζί (γραμμή επί γραμμής) προσδιορίζουν και θεμελιώνουν τα προφητικά χαρακτηριστικά του τρίτου και τελευταίου Ηλία. Ο τρίτος Ηλίας αντιπροσωπεύεται από έναν αρχικό Ηλία (Μίλλερ) και έναν τελικό Ηλία, διότι το κίνημα του πρώτου αγγέλου επαναλαμβάνεται στο κίνημα του τρίτου αγγέλου.

«Ο Θεός έχει δώσει στα μηνύματα της Αποκάλυψις 14 τη θέση τους στη γραμμή της προφητείας, και το έργο τους δεν πρόκειται να παύσει μέχρι το τέλος της ιστορίας αυτής της γης. Τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου εξακολουθούν να είναι αλήθεια για τον παρόντα καιρό και πρόκειται να πορευούνται παράλληλα με αυτό που ακολουθεί». The 1888 Materials, 803, 804.

Ο τρίτος Ηλίας φέρει τη σφραγίδα του Άλφα και του Ωμέγα, διότι αντιπροσωπεύει έναν Ηλία αρχής και τέλους. Τόσο ο πρώτος όσο και ο τελευταίος Ηλίας αντιπροσωπεύουν ένα κίνημα, είτε του πρώτου είτε του τρίτου αγγέλου της Αποκάλυψις δεκατέσσερα.

«Το έργο του Ιωάννη του Βαπτιστή, και το έργο εκείνων οι οποίοι στις έσχατες ημέρες εξέρχονται με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να αφυπνίσουν τον λαό από την απάθειά του, είναι από πολλές απόψεις το ίδιο. Το έργο του αποτελεί τύπο του έργου που πρέπει να γίνει στην παρούσα εποχή. Ο Χριστός πρόκειται να έλθει δεύτερη φορά για να κρίνει τον κόσμο εν δικαιοσύνη. Οι αγγελιοφόροι του Θεού, οι οποίοι φέρουν το τελευταίο μήνυμα προειδοποίησης που πρέπει να δοθεί στον κόσμο, οφείλουν να προετοιμάσουν την οδό για τη δεύτερη παρουσία του Χριστού, καθώς ο Ιωάννης προετοίμασε την οδό για την πρώτη παρουσία Του. Σε αυτό το προπαρασκευαστικό έργο, “πάσα φάραγξ θέλει υψωθή, και παν όρος και βουνόν θέλει ταπεινωθή· και τα σκολιά θέλουσιν ευθυγραμμισθή, και οι τραχείς

τόποι θέλουσι γείνει ομαλοί”, διότι η ιστορία πρόκειται να επαναληφθεί, και για μία ακόμη φορά “η δόξα του Κυρίου θέλει αποκαλυφθή, και πάσα σαρξ ομού θέλει ιδεί αυτήν· διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησε.” Southern Watchman, 21 Μαρτίου, 1905.»

Η τριπλή εφαρμογή του Ηλία αντιπροσωπεύει την αντιπαράθεση μεταξύ του Ηλία και του κινήματος που συνδέεται με τον Ηλία, καθώς και την τριπλή ένωση της Σύγχρονης Βαβυλώνας. Συνδέεται στενά με την τριπλή εφαρμογή του αγγελιοφόρου που προετοιμάζει την οδό για τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης, αλλά εκείνη η γραμμή αντιπροσωπεύει τις εσωτερικές δυναμικές του κινήματος και του αγγελιοφόρου. Και στις δύο τριπλές εφαρμογές, η τρίτη και τελική εκπλήρωση του αγγελιοφόρου και του κινήματος αντιπροσωπεύεται από το Άλφα και το Ωμέγα ως παραστάσεις μιας αρχικής εκπλήρωσης και μιας τελικής εκπλήρωσης.

Ο τρίτος και τελικός Ηλίας αντιπροσωπεύει το κίνημα του τρίτου αγγέλου, το οποίο είναι το κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι θα υψωθούν ως σημαία, για να καλέσουν το μεγάλο πλήθος να εξέλθει από τη Βαβυλώνα όταν φθάσει η ώρα του μεγάλου σεισμού της Αποκάλυψης ένδεκα. Πριν από εκείνη την ώρα, ο αγγελιοφόρος και το κίνημα θα ταυτοποιηθούν σε αντιπαράθεση με το παραποιημένο κίνημα που παρουσιάζει ένα παραποιημένο μήνυμα όψιμης βροχής περί ειρήνης και ασφάλειας.

Οι διακρίσεις μεταξύ του αληθινού και του ψευδούς μηνύματος και αγγελιοφόρου πρέπει να αναγνωρίζονται από την εκπλήρωση του μηνύματος. Τα παρόντα άρθρα άρχισαν στο τέλος του Ιουλίου 2023, και πολύ πριν από τη σφαγή της 7ης Οκτωβρίου, τα άρθρα προσδιόριζαν ότι το αληθινό μήνυμα της όψιμης βροχής προσδιορίζει το Ισλάμ της τρίτης Συμφοράς, και ότι το μήνυμα άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Τα άρθρα προσδιόριζαν ότι η οργή των εθνών, η οποία άρχισε κατά τον χρόνο εκείνο σύμφωνα με την έμπνευση, ήταν ως γυναίκα που κοιλοπονά, και επομένως ότι η οργή και οι θλίψεις που επιφέρονται στον πλανήτη γη θα συνεχίσουν να κλιμακώνονται έως το κλείσιμο της δοκιμασίας.

Θα συνεχίσουμε τη μελέτη στο επόμενο άρθρο μας.

«Ω να είχε ο λαός του Θεού συναίσθηση της επικείμενης καταστροφής χιλιάδων πόλεων, που τώρα έχουν σχεδόν παραδοθεί στην ειδωλολατρία! Αλλά πολλοί από εκείνους που θα έπρεπε να διακηρύττουν την αλήθεια κατηγορούν και καταδικάζουν τους αδελφούς τους. Όταν η μεταστρεπτική δύναμη του Θεού επέλθει επί των διανοιών, θα επέλθει αποφασιστική μεταβολή. Οι άνθρωποι δεν θα έχουν καμία ροπή να επικρίνουν και να κατεδαφίζουν. Δεν θα στέκονται σε θέση που εμποδίζει το φως να λάμψει προς τον κόσμο. Η επίκρισή τους, οι κατηγορίες τους, θα παύσουν. Οι δυνάμεις του εχθρού συναθροίζονται για μάχη. Σφοδρές συγκρούσεις είναι μπροστά μας. Συσπειρωθείτε, αδελφοί και αδελφές μου, συσπειρωθείτε. Συνδεθείτε με τον Χριστό. «Μη λέγετε, Συμμαχία,... ούτε να φοβηθείτε τον φόβον αυτών, μηδέ να δειλιάσετε. Τον Κύριον των δυνάμεων, αυτόν αγιάσατε· και αυτός ας είναι ο φόβος σας, και αυτός ας είναι ο τρόμος σας. Και αυτός θέλει είσθαι εις αγιαστήριον· αλλά και εις λίθον προσκόμματος και εις πέτραν σκανδάλου εις τους δύο οίκους του Ισραήλ, εις παγίδα και εις θηλειάν εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. Και πολλοί εξ αυτών θέλουσι προσκόψει και πέσει και συντριφθή και παγιδευθή και συλληφθή.»

«Ο κόσμος είναι ένα θέατρο. Οι ηθοποιοί, οι κάτοικοί του, ετοιμάζονται να διαδραματίσουν τον ρόλο τους στο τελευταίο μεγάλο δράμα. Ο Θεός έχει παραμερισθεί από την όραση. Μεταξύ των μεγάλων μαζών της ανθρωπότητας δεν υπάρχει ενότητα, παρά μόνον όταν οι άνθρωποι συνασπίζονται για να επιτύχουν τους ιδιοτελείς σκοπούς τους. Ο Θεός παρατηρεί. Οι σκοποί Του σε σχέση με τους στασιαστικούς υπηκόους Του θα εκπληρωθούν. Ο κόσμος δεν έχει παραδοθεί στα χέρια των ανθρώπων, μολονότι ο Θεός επιτρέπει στις δυνάμεις της σύγχυσης και της αταξίας να επικρατούν για ένα διάστημα. Μια δύναμη εκ των κάτω εργάζεται για να επιφέρει τις τελευταίες μεγάλες σκηνές του δράματος,—ο Σατανάς ερχόμενος ως Χριστός και ενεργώντας με κάθε απάτη της αδικίας μεταξύ εκείνων που συνδέονται μεταξύ τους σε μυστικές εταιρείες. Εκείνοι που ενδίδουν στο πάθος της συνομοσπονδίας εκτελούν τα σχέδια του εχθρού. Το αίτιο θα ακολουθηθεί από το αποτέλεσμα.»

«Η παράβαση έχει σχεδόν φθάσει στο όριό της. Η σύγχυση πληροί τον κόσμο, και ένας μεγάλος τρόμος πρόκειται σύντομα να έλθει επάνω στους ανθρώπους. Το τέλος είναι πολύ κοντά. Εμείς που γνωρίζουμε την αλήθεια θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε για εκείνο που σύντομα θα ξεσπάσει επάνω στον κόσμο ως συντριπτική αιφνιδίαση.» Review and Herald, 10 Σεπτεμβρίου, 1903.